

- a) ikke har tilladt denne brug af materialet, og
 - b) ikke har haft mulighed for at udøve sine rettigheder efter stk. 1 over materialet, og
- 2) for sorter, der
- a) i det væsentlige er afledt af en plantenyhed, hvis denne ikke selv i det væsentlige er en afledt sort, eller
 - b) ikke er selvstændige i forhold til plantenyheden, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, eller
 - c) kun kan produceres ved gentagen anvendelse af plantenyheden.

Stk. 5. Landbrugs- og fiskeriministeren kan bestemme, at stk. 1-3 på de betingelser, der er fastsat i stk. 4, nr. 1, også skal finde anvendelse på produkter fremstillet af materiale af en plantenyhed eller udbytte heraf.

Stk. 6. De vilkår, sortsejeren fastsætter, jf. stk. 1, må kun vedrøre anvendelse og udbud som angivet i stk. 1, nr. 1 og 2, samt licensafgiften. Vilkårene skal være rimelige og ens for alle producenter.«

§ 16. En plantenyhed må kun anvendes til erhvervsmæssig formering med henblik på salg af formeringsmateriale med sortsejerens tilladelse og kun på de vilkår, denne har fastsat, herunder om betaling af licensafgift.

Stk. 2. Den, der formerer en plantenyhed erhvervsmæssigt med henblik på salg af formeringsmateriale eller sælger formeringsmateriale heraf, skal give sortsejeren de oplysninger, der er nødvendige for beretning og opkrævning af den licensafgift, der tilkommer denne.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at den, der formerer plantenyheder af nærmere angivne arter til erhvervsmæssig anvendelse i egen bedrift, skal betale licensafgift til sortsejeren.

12. § 17 affattes således:

»§ 17. Plantenyheder kan frit anvendes til forsøgs- og forædlingsarbejde.«

§ 17. Plantenyheder kan frit anvendes til forædlingsarbejde.

13. Overskriften »Sortsejerens forsyningspligt m.m.« til § 18 og § 18 ophæves.

Sortsejerens forsyningspligt m.m.

§ 18. I det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at jordbruget forsynes med plantemateriale, skal sortsejeren inden for en rimelig tid selv eller gennem andre imødekomme bestillinger på egnet formeringsmateriale af plantenyheden.

14. § 19, stk. 1, ophæves.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 1-3.

15. I § 19, stk. 2, der bliver stk. 1, ændres »rimelige« til: »i overensstemmelse med § 16, stk. 6« og »urimelige« ændres til: »i strid med § 16, stk. 6«.

16. I § 19, stk. 3, der bliver stk. 2, indsættes efter »25 år«: »henholdsvis 30 år, jf. § 12, stk. 3,«.

17. I § 19, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »Stk. 3« til: »Stk. 2«.

§ 19. De vilkår, sortsejeren fastsætter, jf. § 16, stk. 1, må kun vedrøre den erhvervsmæssige formering af plantenyheden, udbud til salg og salg af formeringsmateriale af denne samt licensafgiften. Vilkårene skal være rimelige og ens for alle producenter.

Stk. 2. Spørgsmålet, om de vilkår, sortsejeren har fastsat, er rimelige, kan indbringes for Vilkårsnævnet for Plantenyheder, jf. § 22, stk. 1. Finder nævnet, at vilkårene er urimelige, kan det påbydes sortsejeren at ændre dem.

Stk. 3. Sortsejeren kan først opkræve afgift for benyttelsen af en varemærkeregistreret tillægsbetegnelse, jf. § 11, stk. 2, efter forløbet af 25 år regnet fra dagen for udstedelsen af beskyttelsesbrevet for plantenyheden, uanset om registreringen opretholdes i hele perioden.

Stk. 4. Stk. 3 gælder ikke for formeringsmateriale af en sort, der er beskyttet her i landet, hvis formeringsmaterialet har oprindelse i en stat, der ikke har beskyttet sorten.

18. § 20 affattes således:

»§ 20. Anser landbrugs- og fiskeriministeren det for nødvendigt for at sikre en plantenyheds udbredelse eller for at modvirke en væsentlig forringelse af vilkårene for en erhvervsgren, kan ministeren efter indhentet udtalelse fra